

File de psihoistorie.
Reflexiile geopoliticii lui Gingis-Han în Rusia contemporană
și imperialismul telurocratic rus actual.

*Parcevschii Nicolae. Președintele Centrului de Geografie Istorică Militară din Republica Moldova. Absolvent al
Scolii doctorale a Academiei de Administrare Publică pe lângă Președintele Republicii Moldova.*

Psiholog militar, geograf militar, locotenent colonel (r).

parcevschiinicolai@mail.ru

*Horațiu- Nicolae Guță. Economist. Absolvent al cursului „ Psihoistorie și Teoria Jocurilor Reflexive, competență și
inteligență geostrategică,,*

horațiuğută@gmail.com

Abstract.

Ziua de 24 februarie 2022 a modificat totalmente paradigma geopolitică și istorică în plan global. Dacă ne referim numai la aspectul geopolitic, invazia a readus Rusia pe tabla „de șah” a geopoliticii mondiale. Importante forțe politice, diplomatice și militare au fost activate pe întreg globul pământesc astfel încât ne putem exprima asupra faptului că sintagma de imagine a dușmanului a fost readusă în vocabularul politic a multor lideri mondiali și regionali. Dar să nu uităm că sintagma de „dușman” nu este o consecință a războiului propriu- zis fiind doar un rod al activității politice și diplomatice eronate. Ori erorile de percepție diplomatică, politică și militară apar atunci când nu cunoști psihoistoria celui pe care îl declari „dușman”. Știut fiind faptul că „dușmani” veșnici nu există, precum nu este veșnic nici războiul. În plan militar etapa actuală se manifestă prin definitivarea conceptului de „război doctrinar- strategic”, apărut ca urmare a evoluției „războiului hibrid”. În final, ne putem pronunța că civilizația traversează tangențial cel de al Treilea Război Mondial, având la origini conflictul doctrinelor civilizaționale est- vest, început prin arme convenționale, dar care riscă o evoluție spre armele nucleare. În acest articol voi puncta aspectele geopoliticii lui Gingis-Han și modul cum ele au influențat psihoistoria care au predeterminat evoluția vieții politice pe parcursul a 900 ani a Rusiei.

Cuvinte cheie.

Cingishan, Rusia, psihoistoria, război, doctrină, strategie, conflict, 24 februarie 2022.

Psychohistorical files.
Reflections of Gingis-Han geopolitics in contemporary Russia
and current Russian telocratic imperialism.

Nicolae Parcevschii. President of the Center for Military Historical Geography from the Republic of Moldova. Graduate of the Doctoral School of the Academy of Public Administration under the President of the Republic of Moldova. Military psychologist, military geographer, lieutenant colonel (r). parcevschiinicolai@mail.ru

Abstract.

February 24, 2022 totally changed the geopolitical and historical paradigm globally. If we refer only to the geopolitical aspect, the invasion put Russia back on the "chess" board of world geopolitics. Important political, diplomatic and military forces were activated all over the globe. So we can express the fact that the image phrase of of the enemy has been brought back into the political vocabulary of many world and regional leaders. But let's not forget that the phrase "enemy" is not a consequence of the actual war but of erroneous political and diplomatic activity. Or the errors of diplomatic, political and military perception appear when you don't know the psychohistory of the one you declare "enemy". It is known that eternal "enemies" do not exist, just as war is not eternal either. In military terms, the current stage is manifested by defining the

concept of "doctrinal-strategic war", which appeared as a result of the evolution of "hybrid war". And in the end, we can say that civilization is going through the Third World War, having at its origins the conflict of the East-West civilizational doctrines, started with conventional weapons, but which risks an evolution towards nuclear ones. In this article I will point out the aspects of Chingishan's geopolitics and how they influenced the psychohistory that determined the evolution of political life during 900 years of Russia.

Keywords.

Cingishan, Russia, psychohistory, war, doctrine, strategy, conflict, february 24, 2022.

Psihoistoria subiectului.

Enunțul nostru îl pornim de la personalitățile cnezilor Daniil Galițkii¹ și Alexandr Nevski², care au domnit în ajunul invaziei mongole în teritoriile slave.

În rezultatul unei alianțe inegale, ambii în final au fost cucerți de mongoli, Daniil Galițki prin „*power hard*„ iar Alexandr Nevski prin „*power soft*„.

Acești doi cnezi ruși pe bună dreptate demonstrează că mongolii invadatori deja dețineau o politică și chiar geopolitică bine ajustată la cerințele timpului, geografiei și voinței supreme lui Gengis-Han. Mai mult decât atât, acești cnezi și teritoriile lor au devenit simultan vasale mongolilor. În continuare, atât cnezatele de est cât și cnezatele de vest își recapătă independența tot simultan.

Dar să vedem care este specificul dominației mongole în aceste teritorii.

Percepția Hoardei mongole în teritoriile slavilor de est era una specială. Slavii de est se integrează în modelul de guvernare și administrare mongol, absorb chiar unele aspecte de gen politic.

Slavii de vest, fiind vasalii mongolilor, rămân totuși sub influența culturii, religiei țărilor vestice. În acest caz ne putem exprima asupra unui dualism existențial al slavilor de vest și est, care în fond stă la baza conflictelor ulterioare dintre Ucraina și Rusia pe parcursul istoriei și până în prezent. Acest dualism al percepției va fi ulterior folosit de Reci-Pospolita în integrarea slavilor de vest, apoi imperiul Austro-Ungar, iar în final de Gebels. Dar, ce este mai important, dualismul slavilor de pe timpul invaziei mongole are reflexii directe în cea ce numim „*invazia rusă din 24 februarie 2022*„.

¹ Daniil Romanovici, Daniel Ruthenorum rex (1201 - 1204 - 1264) - kneaz al Galiției în 1205-1206, 1211-1212, 1229-1231, 1233-1235 și 1238-1264, kneaz de Volâni în 1221—1231, mare kneaz de Kiev (1240), rege al Rusiei din 1253, politician, diplomat și conducător militar, fiul lui Roman Mstislavich (din ramura veche a monomakhovichi) și Eufrosiniei-Anna.

² Alexandr Iaroslavich Nevski (Aleiandr Aroslavich, monahal Alexii (n. 1220 Pereslavl-Zalessky – d. 14 noiembrie 1263, Gorodeț) - kneaz de Novgorod (1228-1229, 1236-1240, 1241-1240, 1241-1241-1295) Mare kneaz de Kiev (1249-1263), Mare kneaz de Vladimir (1252-1263), conducător militar, sfânt al bisericii ortodoxe ruse.

Un alt moment al invaziei mongolilor în teritoriile slavilor de răsărit este reprezentat de transferarea capitalei de scaun al cnezilor de la Vladimir la Moscova, prin care mongolii au predeterminat consolidarea cnezatului moscovit, până la momentul când acesta, prin ajutorul nemijlocit al mongolilor, începe oprirea celorlalte cnezate ruse, inițial sub vasalitatea mongolilor, în istoria ulterioară vasalilor față de cnezatul moscovit. Astfel vedem că mongolii timp de 200 ani nu au făcut decât să formeze un centru slav de coagulare a puterii centrale la Moscova. Adică dreptul dinastic la domnie se formează în jurul cnezatului moscovit. În acest timp în teritoriile slavilor vestici inițiativa dinastică și-o asumă lituanienii, care în viitor vor forma Marele Cnezat Lituanian (Reci- Pospolita) și care vor purta războaie cu Cnezatul Moscova pe parcursul istoriei (pe timpul lui Ioan cel Groaznic³, Alexei Mihailovici Romanov⁴, Petru –I Romanov⁵).

Plecând de la faptul că pe teritoriul slavilor de răsărit se atestă o singură etnie, cea a slavilor, în plan existențial, cultural și chiar religios se atestă o diferențiere a slavilor în cei de est și cei de vest. Cnezii slavilor de est cad sub influența Marelui Cnezat Lituanian, influenței catolice și protestante (fapt ce va sta la baza formării confesiunii romano-catolice în zonele de vest a Ucrainei). Astfel apar două entități etnice slave ambele sub vasalitate mongolă, dar cu mentalitate, valori, aspirații și viziuni politice diferite. Și aici ne lovim de cazul când Marele Cnezat de Kiev se separă mental în doua cnezate: Marele Cnezat Moscova și Marele Cnezat Lituanian, care vor deveni rivale pentru posedarea teritoriilor. Influența Hoardei asupra ambelor cnezate este în egală măsură similară, dar percepția și toleranța față de mongoli se manifestă mai mult la cnezatul moscovit. În teritoriul slavilor de est ne lovim de o interferență a stilului de guvernare și administrare mongolo-slav, stilul lui Gingis-Han și Andrei Bogolyubsky⁶. Ulterior această simbioză de stiluri de guvernare va sta la baza monarhismului și imperialismul rus (până în 2022).

În acest răstimp, în Rusia de vest are loc o continuitate a evoluției feudale. În Cnezatul Lituanian se dezvoltă stilul de guvernare monarhic sau absolutist, care reprezintă mai mult un regat clasic european (în stadiu incipient) unde regele ca administrator central se reprezintă și se percepe ca „*Primul între egalii aristocrați*” cu o importantă influență socială (ulterior șleahta).

Din punct de vedere sociologic vedem o rezonanță între Lituania, Galiția și Volâni, ultimele două deja fiind în rezonanță cu ungurii, cehii, slovaci și polonezii. Până în zilele noastre, în Ucraina de vest și Bielorusia s-a păstrat epicul tradițiilor cavalerilor medievali. În cnezatele Rusiei de est acest epic lipsește și se înrădăcește epicul „cnezului-han”, unde totul se începe și se termină cu monarhul. Epicul de „*cavaler*”, în construcția social-politică aduce o nouă percepție a spațiului în dependență de putere și a puterii în dependență de spațiu.

În țările Europei de vest structura clasică a orașului o reprezintă piramida, iar în Rusia o reprezintă cercul. În țările Europei de vest structura clasică a orașului este reprezentată de cetatea aristocratului situată pe colină, la poale fiind amplasate casele plebsului (poporului). Intrarea în cetate reprezintă un spațiu îngust unde accesul către aristocrat este limitat în spațiu 3D și unde aristocratul dirijează cu poziția sa vizual superioară dreptul și accesul la securitate al plebsului în caz de atac. Verticalitatea orașelor europene nu înseamnă decât faptul că aristocrația locuiește la un alt etaj nu numai al ierarhiei sociale, dar și spațiale, educă o anumită percepție, conștientizare și acțiune la plebsul său (forma absolută reprezentată de castitatea din India).

Orașele slavilor sunt reprezentate de cercul în spațiul 2D.

³ Ivan al IV-lea, numit și Ivan cel Groaznic, (n. 1530 - d. 1584) a fost primul cnez moscovit care s-a intitulat "țar".

⁴ Alexei Mihailovici (n. 1629) – d. 29 1676 a fost țarul Rusiei în perioada 1645 – 1676. În ajunul morții sale, Țaratul Rusiei avea aproximativ 8.100.000 de km².

⁵ Petru I (Petru cel Mare) n. 30 mai 1672, Moscova, Țaratul Rusiei – d. 1725, Sankt Petersburg, Imperiul Rus^[5] a condus Rusia din 7 mai (27 aprilie) 1682 până la moartea sa.

⁶ Andrei Iurievici Bogoliubskii - d. 29 iunie 1174) - kneaz de Vishgorod (1149, 1155), Dorogobuj (1150-1151), Riazan (1153), Mare Kneaz de Vladimir (1157-1174). Fiul lui Iuri Vladimirovici (Dolgorukii) și unei prințese polovcene, fiica lui Han Aepa (Osenevich) și nepoata lui Han Autumn (Asinya). În timpul domniei lui Andrei Bogolyubsky, principatul Vladimir-Suzdal a obținut o putere considerabilă și a fost unul dintre cele mai puternice din Rusia, iar mai târziu a devenit nucleul statului rus modern.

Cneazul (Țarul- Hanul) fiind situat în centru (o singură figură pe tabla socială de șah), iar plebsul la periferia care se structurează în jurul centrului. Astfel vedem că atât fără periferie cât și fără centru nu se poate construi cercul social unde tradiția monarhică are nevoie neapărat de plebs, iar plebsul are nevoie obligatoriu de centrul reprezentat de cneaz- han. În perioada de referință, aceasta se desfășoară în timpul domniei cneazului Alexandr Nevski (vasal al hanului), similar cu perioada fanariotă în istoria cnezatelor moldo-vlahe (interesant este faptul că pe timpul domniei lui Ioan cel Groaznic, consilierul sau pro-turc, pro- turanian Ivan Peresvetov propune țarului să preia modelul de guvernare turco- fanariot). Structura ierarhiei sociale la mongoli este la fel reprezentată de cerc, în centrul cercului la Caravanserai este Hanul, iar soldații (poporul-militarizat total) la periferia cercului (ulterior acest model a încercat să-l preia A. Hitler prin Ananerbe⁷ și alte teorii mistice).

Astfel se formează interferența, toleranța și tradiția absolutist- monarhică prin simbioză ruso- mongolă timp de 200 ani.

Piramida și cercul reprezintă exprimarea matematică a ierarhiei relațiilor sociale. Astfel vom vedea că în Belorusia și țările baltice până în prezent s-a păstrat structura ierarhică socială în formă de piramidă. În plan psihoistoric apar anumite arhetipuri etnopsihologice și diferențe de mentalitate și percepție la slavii din estul și vestul Rusiei în perioadă cingizidă (de altfel această diferență de mentalitate se atestă și la moldovenii de pe ambele maluri ale Prutului de la 1812-2022).

Dar să revenim la subiectul mongol și modalitatea de guvernare în perioada ei de guvernare. Dacă la nord de paralela 46 latitudine nordică prevalează o mentalitate slavonă chiar aflată sub vasalitate mongolă, la sud de această paralelă se formează o populație liberă, numită proto-cazaci, care aveau un areal destul de extins (până la Bulgaria actuală sau regiunea Dobrogea). Important este să menționăm că proto- cazacii (creștini- ortodocși) nu intrau în mariaje cu femeile slave, dar preferau să aibă soții de origine oriental- musulmană. Astfel se explică fenomenul că o mare parte din proto- cazacii zaporozieni și necrasovisti cu ușurință se înrolau în armatelor otomane și luptau contra Rusiei, ba chiar aveau însemnul semilunii pe drapelele lor de luptă.

Dar un moment de principiu în perioada mongolă este că Lituania se pregătea să primească catolicismul, după o perioadă istorică lungă de păgânism în frunte cu knezii Iagelon și Iagailo (*ulterior Unia polono- lituaniană*). Iată în acest moment intervine situația critică spiritual- religioasă în aceeași Unie. Religia dominantă în Polonia fiind cea catolică, care fiind foarte agresivă prin crucidiale sale, percepe creștinii ortodocși ca pe niște dușmani interni ai credinței. Dar să facem o paralelă între dominația spiritual- catolică în Marele Cneazat Lituanian, care abea tinde să se desprindă de cinghizizi și toleranța religioasă a musulmanilor și iți de rit cinghizit. Aici apare cea mai mare dilemă de percepție și coexistență între creștini ortodocși, catolici și și iți de rit cinghizid. Cneazatul de Moscova este total supus Hanului și suzeran puterii mongole. Marele Cneaz de Moscova și Patriarhul Moscoviei este aprobat de Hanul mongol prin așa numita „paițza,, o placă de metal pe care ei trebuiau să o poarte permanent pe piept în semn de respect, supunere și suzeranitate. Ba mai mult, această „paițza,, asigură nu numai dreptul lor la guvernare, dar și dreptul la moștenire. Rusia în acea perioadă plătea Porții de Aur atât tribut economic și tehnologic prin meșteșugari cât și tribut militar prin ostași. Sfântul cneaz Alexandr Nevski personal transporta acest tribut la Poarta de Aur care periodic reconfirmă dreptul la Cneazatul Moscovei prin acel însemn numit „paițza,,. Alexandr Nevski în una din expediții la Poarta de Aur se îmbolnăvește și moare chiar în locația Caravan- Sarai, fapt atestat de cronicile ruse vechi. Aceasta nu a fost un impediment ca apoi Alexandr Nevski să fie canonizat ca „sfânt,, de biserica ortodoxă rusă.

⁷ Ananerbe (germană: moștenire ancestrală) a funcționat ca un think-tank în Germania nazistă între 1935 și 1945. Heinrich Himmler, Reichsführer-SS, l-a stabilit ca anexă SS devotată în special a misiunii de promovare a doctrinei sociale. Adolf Hitler și partidul său nazist la guvernare, în special prin susținerea ideii că germanii moderni descind dintr-o rasă veche ariană văzută ca biologic superioară altor grupuri rasiale. Grupul cuprindea savanți și oameni de știință dintr-o gamă largă de discipline academice.

Dar e timpul să ne referim la mentalitatea geopolitică și toleranța religioasă în cadrul Imperiului Mongol multinațional.

Ce reprezenta Hanul mongol ca aspect?

În primul rând Hanul era un promotor explicit al telurocrației, adică puterii pământului sau „land power”, prin absolutismul puterii a tot ce înseamnă viață și moarte în imperiu (*similar, în Rusia 2022 orice manifestare a gândirii libere este persecutată, V. Putin devine un monarh absolut asupra tot ce se desfășoară în țară*). Gînghis Han și V. Putin pot fi nominalizați ca reprezentanți clasici ai Turanului⁸.

Dacă ne referim la armata mongolă pe tot parcursul istoriei Hoardei, mongolii ca etnie constituiau și reprezentau minoritatea, majoritatea sau nucleul armatei mongole fiind compusă din popoarele cucerite (cutriguri, utiguri, barsils, savirs, azari, pecenegi, avari, bolgari, huni, schifii etc), dar care au acceptat legile⁹ lui Gînghis- Han. Astfel, popoarele turice răzlețe sunt nu numai cucerite, dar și armonios integrate de legile Marelui Han și, mai mult ca atât, aceste popoare acceptă această dominare ca fiind una firească. Toate aceste etnii erau turaniene după modul de viață și Gînghis- Han nu a făcut decât să copieze formele statale turaniene, care au existat până la el, el doar a adus această „ediție”, a turanului, telurocrației sau „land power” la logica finală, bine determinată și supusă unui management statal explicit prin putere absolută. Imperiul lui Gînghis Han reprezenta vârful telurocrației, până la el și nici după el, nu a făcut nimeni acest lucru, doar împărații ruși au făcut o retrospectivă geografică după Ioan cel Groaznic pe urmele lui Gînghis Han pentru a restabili Turanul și telurocrația ca context geopolitic. Astfel, ne lovim de paradoxul psihositoric, când popoarele slave dominate de mongoli timp de 200 ani, își direcționează expansiunea spre răsărit și fostele pământuri ale imperiului mongol.

Cu alte cuvinte Gînghis Han nu numai că a contribuit la centralizarea și formarea țaratului moscovit (URSS, Rusia actuală), dar și-a asigurat continuitatea principiilor sale existențiale pentru mai bine de 1000 ani înainte. Petru cel Mare mai târziu își îndreaptă

⁸ Turan (Turan „țara turilor”) este o regiune istorică din Asia Centrală menționată în literatura Avesta și iraniană mijlocie, locuită în antichitate de triburile scitice iraniene cu numele comun „tura”

⁹ Marele Yasa (mong. ikh zasag khuul, ᠶᠢᠰᠠᠭ ᠬᠡᠭᠤᠯᠠ - legea marii puteri) - codul lui Genghis Han, pe care el, conform legendei, le-a publicat la marele All-Mongol și a fost reconfirmat periodic de succesorul său la kurultai.

expansiunile spre Europa și bazinul Mării Negre, iar V. Putin nu face decât o încercare de reeditare a ceea ce au făcut predecesorii săi. Ori ceea ce ne lovim noi după 24 februarie 2022 nu este decât o reeditare a principiilor lui Ghinghis- Han implantate psihistoric în arhetipul antropologic pe un teritoriu imens de la Coreea până la hotarele Europei și Asiei Mijlocii. Un alt moment arhi important este că Ghinghis- Han a încercat să conștientizeze și să reflecteze asupra creaturii sale sub formă de imperiu prin așa numitele Marele Yasa (legi). Da, Ghinghis- Han, nu a absolvit universități, nu a avut doctorate în spate. Toate acestea au fost înlocuite de academia stepei și toate cunoștințele despre lume asimilate de la predecesorii săi. Evident că el a posedat capacități intelectuale excepționale dacă a putut să se exprime în formă explicită asupra principiilor „imperului uscatului”, sau în transcripție contemporană „land power” și telurocrație.

Aceste principii erau universale precum este universal și cerul de asupra capului fiecărui vețuitor de pământ.

Tatăl este Cerul, iar Mama este Pământul.

Cerul nu are hotare, cerul se extinde peste uscat, și în aceasta Ghinghis Han își vedea rolul și scopul existențial, adică coeziunea a tot ce există pe pământ sub Cerul integru al credinței sale.

Cerul integru trebuie să se extindă deasupra unui Pământ integru.

Imperiul chinghizid în viziunea lui trebuie să aibă un singur conducător, după cum soarele este unicul pe cer (adică aici ne lovim și de globalismul germinal).

Astfel apare ideea unui împărat global și universal.

După cum soarele domină în ceruri, așa și împăratul trebuie să fie unul și să domine pe Pământ.

Ghinghis Han nu se oprește aici, el formează și conceptul intelectual al imperiului său, adică imperia trebuie să fie sacrală (*contemporan al doilea Constantinopol la Moscova*) și pentru a atinge aceste scopuri trebuie acceptat și admis de milioane de oameni care devin victime doar dacă cineva se opune acestui principiu. Da, Ghinghis Han interzice categoric represaliile contra clerului, indiferent de religie. În viziunea lui clerul sunt oamenii cerului, care se roagă cerului, își îndreaptă privirile spre cer ca element integru al conceptului lui existențial, adică în final se roagă pentru EL, ca reprezentant al cerului pe Pământ. Adică toți care nu gândesc și nu-și îndreaptă privirea spre cer nu reprezintă nimic pentru Pământ, unde el este unicul Han. Principiul universal chinghizid arată un Cer unic deasupra unui imperiu unic (*adică apare conceptul de religie globalistă universală contemporană*). Iată unde descoperim noi toleranța chinghizidă față de toate confesiunile religioase (*toleranță care nu se regăsește nici la o confesiune religioasă aparte*). Cu alte cuvinte, Ghinghis Han apriori nu admite conflictele inter confesionale religioase, chiar și după islamizarea de rit șiiit al Hoardei de Aur.

Alt principiu de bază al legilor lui este Etica chinghizidă, care impune un comportament anumit vasalilor săi prin credință și subordonare totală superiorilor săi. Acest principiu stă la baza principiilor managementului de stat contemporan.

Conform lui Ghinghis- Han sunt capabili de a conduce doar liderii cu „voință lungă”, adică puternici (*în transcripție contemporană I. Stalin, R. Erdoğan, V. Putin, Xi Jinping etc*). Oamenii „voinței lungi”, sunt total credincioși, absolut subordonați și care nu trădează Hanul (*cea ce are loc în Rusia contemporană unde V. Putin reformează societatea sub acest principiu*). Fricoșii și trădătorii în viziunea lui trebuie exterminați pe loc, mai mult ca atât, alături de soțiile, copiii lor și tot clanul care este vinovat de educarea unui fricos și trădător (*dacă o femeie se mărită cu un fricos, ea va naște fricoși*). Aceasta demonstrează că Ghinghis- Han, în codul etic mongol, introduce principiul razei solare, care să răspândește liniar și direct de la sine către toți pământeni reprezentând gândul și voința Hanului care ajunge către vasali direct și liniar „zis-făcut”, (*subordonarea actuală în managementul statal a lui V. Putin unde toată opoziția este persecutată, iar cei șovăitori sunt disponibilizați din servicii și aruncați în stradă*). În viziunea sa toată societatea este armată sa – toți bărbații sunt soldați iar soțiile și femeile au grijă de soldați, iar băieții mici sunt apriori născuți soldați, adică societatea este o armată (*societățile militarizate pe timpul A. Hitler, I. Stalin, S. Husein etc*).

Concluzii.

Puținile informații, care au fost expuse în acest articol ne demonstrează cum conceptul telocratic- turanian și euroasiatic are rădăcini în timpul dominației Hoardei de Aur în Rusia.

Rusia ca stat apare imediat după destrămarea Hoardei și multe principii de guvernare de la Gînghis - Han sau păstrat până în zilele actuale. Azi civilizația parcurge războiul doctrinar-strategic între talasocrație „sea power„ și telurocrație „land power„, de sorginte cinghizidă. Acest conflict doctrinar este nu numai unul teoretic, dar și existențial, cu tendințe de a trece în plan global.

Apare întrebarea retorică: Când se va finisa marea joacă geopolitică a lui V. Putin?.

Întrebarea este pe cât de vastă și complicată, la prima vedere, pe atât de simplă.

Conflictul va înceta numai atunci când talasocrații vor începe să studieze originile geopoliticii ruse, în caz contrar cel de al Treilea Război Mondial doctrinar- strategic va trece în faza terminală cu armament sofisticat.

Tema originii psihoistorice a geopoliticii ruse contemporane va urma.

Bibliografie:

1. Anatoly Bershtein, Dmitry Kartsev *Third world. Unified Legacy of Genghis Khan* Archived December 21, 2007 at the Wayback Machine // *Vremya novostey*. - No. 231. - December 17, 2007
2. Gumilyov L. N. "Ethnogenesis and biosphere of the Earth"
3. Gumilyov L. N. *Ancient Turks*. M.-L., Nauka, 1967.
4. Huntington S. F. *Clash of Civilizations*
5. Jean Parvulescu, *Le Gué des louves*, Guy Trédaniel, 1995 ;
6. Jean Parvulescu, *Les Fondements géopolitiques du grand gaullisme*, Guy Trédaniel, 1995 ;
7. Jean Parvulescu, *L'Étoile de l'Empire invisible (préface de Guy Dupré)*, Guy Trédaniel, 1994 ;
8. Klyashtorny S. G. *Ancient Turkic inscription on a stone statue from Choyren* // *START. Issue. XXII. M.: 1980. S. 90-102.*
9. Klyashtorny S. G. Savinov D. G. *Steppe empires of ancient Eurasia*. St. Petersburg: 2005.
10. Leontiev K. N. "From the Danube", "Byzantism and Slavism"
11. M. Eliade *Cosmologie și alchimie babiloniană, 1937 text integral în antologia Drumul spre centru*, Univers, 1991.
12. M. Eliade. *Mircea Eliade, Istoria credințelor și ideilor religioase*, trans. Cezar Baltag, Bucharest: Editura Univers Enciclopedic, 2000.
13. Mackinder H. D. *Geographical axis of history*.
14. Malov S. E. *Monuments of ancient Turkic writing. Texts and studies*. — M.; L., 1951 (MPDP).
15. Mihai Eminescu, *Opere*, vol. IX, *Publicistică 1870- 1877*, Albina, Familia, Federațiunea, Convorbiri literare, Curierul de Iași, studiu introductiv de Al. Oprea, ediție critică întemeiată de Perpessicius, Editura Academiei Române, Muzeul Literaturii române, 1988
16. Mihai Eminescu, *Opere*, vol. X, *Publicistica. 1 noiembrie 1887- 15 februarie 1890*, *Timpul*, ediție critică întemeiată de Perpessicius, coordonator Dimitrie Vatamaniuc, Editura Academiei Române, 1989
17. N. Iorga, *Desvoltarea imperialismului contemporan : Lecții la*
18. N. Iorga, *Legăturile românilor cu rușii apuseni și cu teritoriul zis "Ucrainian"*. București, Editura Pavel Suru și Librăriile Socec & Comp., 1916, 61 p.
19. N. Iorga, *Războiul pentru independența României – Acțiuni diplomatice și stări de spirit*. București, Editura Națională, 1927, 243 p.
20. N. Iorga, *Universitatea din București. Vol 1-2*. București, 1940. Vol. 1 , 256 p. Vol. 2 : 200 p.
21. S. Mehedinți *Aplicări antropogeografice în sfera etnografiei, istoriei și a altor științe*. În "*Anuarul de Geografie și Antropogeografie*", Vol. I, 1910
22. S. Mehedinți *Locul geografiei între științe*. În "*Buletinul S.R.R. de geografie*, Vol. XV
23. S. Mehedinți *Obiectul și definiția geografiei*. În "*Convorbiri litarare*", 1901
24. S. Mehedinți, *Considerațiuni geopolitice în Milvovia*, anul I, numărul 1, București, 1930
25. S. Mehedinți. *Problemele geografiei contemporane ca știință despre Cosmos*. București, 1900
26. Savitsky, P. N. *Continent of Eurasia*. — M.: Agraf, 1997.
27. Savitsky, P. N. *On the tasks of nomadism: (why should the Scythians and Huns be of interest to the Russian?)*. - Prague: Evraz. book publishing, 1928. - 14 p.
28. Sergey Sulyak. *Rusins of the Carpatho-Dniestrian Lands (from the 14th century to 1918)*
29. Spengler O. "*The Decline of Europe*".
30. Toynbee A. D. "*Comprehension of history*"

31. Trubetskoy Nikolai Sergeevich // *Great Soviet Encyclopedia: [in 30 volumes] / ed. A. M. Prokhorov - 3rd ed. — M.: Soviet Encyclopedia, 1969.*
32. Zbigniew Brzeziński. *Geostrategic triad: life with China, Europe and Russia. Center for Strategic and International Studies, December 2000 ISBN 0-89206-384-X*
33. Zbigniew Brzezinski. *Russian-Soviet nationalism. MA, McGill University, 1950.*
34. Zbigniew Brzeziński. *The Grand Chessboard: America's Supremacy and Its Geostrategic Imperatives. New York: Basic Books, 1997. ISBN 0465027253.*